

Arrest

nr. 282 435 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 NAMUR**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat C. DE TROYER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 6 maart 2022, dient op 9 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker verklaart de bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Pasthou beheert tijdens het onderzoek van zijn beschermingsverzoek en wordt er van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn verzoek om internationale bescherming onderzocht zal worden, het Nederlands is.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 10 mei 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 24 juni 2022.

1.3. Op 25 juli 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 26 juli 2022 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, Pasjtoen te zijn van etnische afkomst en soennitische moslim te zijn. U bent afkomstig van Dage, subdorp van Lund Khwar, Tahktbai tehsil, Mardan district in de provincie Khyber-Pakhtunkhwa.

Uw paternale grootvader overleed bijna acht jaar geleden. Hij liet 30 jerib grond na. Uw oom H.H, de enige broer van uw vader, nam al deze grond in bezit en beweerde dat hij daar recht op had als oudste zoon. Uw vader vroeg hem zijn deel van de erfenis te overhandigen, maar uw oom weigerde dit. Zo ontstond er een langdurig grondconflict tussen uw vader en uw oom. Bemiddeling door stamouderen leverde niets op gezien uw oom weigerde een deel van de grond aan uw vader te geven. Op 6 maart 2019 liep een ruzie tussen beide partijen uit de hand en ontstond er een gevecht tussen uw broer A. en Z.A., een zoon van uw oom. Uw broer A. werd hierbij neergeschoten door uw neef Z.A.. Hij overleed diezelfde dag. Er werd een rapport opgesteld door de politie, maar die ondernamen geen actie omdat ze omgekocht waren.

U verliet eind april of begin mei samen met uw ouders en uw broer W. jullie dorp en jullie gingen naar Islamabad. Daar verbleven jullie een maand. Vervolgens gingen jullie naar Lahore, waar jullie 20 dagen verbleven. Toen jullie in Islamabad en Lahore waren werden jullie opgebeld door uw oom en neven, die ermee dreigden jullie te doden als jullie de grond zouden opeisen. Dan gingen jullie naar Karachi, waar u bijna vier maanden verbleef. In augustus 2019 verkreeg u op uitnodiging van een vriend in Rusland een zakenvisum voor Rusland. In december 2019 reisde u legaal met uw paspoort en dit visum naar Rusland. Uw ouders en uw broer verhuisden naar Lahore. U verbleef in Moskou en werkte er in een winkel. U mocht met uw visum slechts drie maanden in Rusland verblijven, maar u bleef er na het vervallen van uw visum illegaal tot december 2021. Nadat u een paar keer problemen gehad had met de politie omwille van uw illegaal verblijf besloot u Rusland te verlaten. U en enkele Afghaanse vrienden reisden in december 2021 met behulp van een smokkelaar illegaal naar Oekraïne. Twee weken na aankomst deed u in Oekraïne een verzoek om internationale bescherming. Op 28 februari 2022 verliet u Oekraïne omwille van de oorlog daar. U reisde naar Polen en vervolgens via Duitsland naar België, waar u op 6 maart 2022 aankwam. Op 9 maart 2022 deed u een verzoek om internationale bescherming.

Een maand voor uw persoonlijk onderhoud ging uw broer W. zich met een werkvisum in Saoedi-Arabië vestigen. Uw ouders keerden in diezelfde periode terug naar jullie regio van herkomst. Ze vestigden zich in de stad Mardan.

Uw vader wil dat uw oom alle grond teruggeeft aan hem, inclusief uw ooms deel, dit om uw broers dood te wreken. De ouderen besloten in een jirga dat uw familie recht heeft op jullie deel van de gronden en extra grond ter compensatie van de dood van uw broer, maar uw oom wou de grond niet teruggeven en eiste tegelijk dat jullie geen wraak zouden nemen. U wil een vredevol leven leiden en u wil geen wraak nemen. Bij terugkeer naar Pakistan vreest u echter geprovoceerd te worden door andere Pasjtoenen en aangezet te worden tot gewelddadige wraak, dit maakt immers deel uit van de Pasjtoense cultuur. U vreest dat u uzelf op een gegeven moment niet onder controle zou kunnen houden en wraak zou nemen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u kopieën van de volgende documenten neer: twee pagina's van uw paspoort, uw identiteitskaart, uw middelbare schooldiploma, een pagina van uw vaders paspoort en een postmortemrapport van uw broer A..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat u het vermeende grondconflict met uw oom **niet staaft door middel van documenten**, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aantast. Hoewel het conflict al een achttal jaar zou aanslepen, legde u geen enkel document neer met betrekking tot de betwiste gronden noch het grondconflict of de beslissing van de stamouderen. Het door u neergelegde post-mortemrapport van uw broer A. is een kopie die omwille van de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontbeert. In elk geval kan dit document hoogstens een begin van bewijs van het overlijden van een zekere A. A. ten gevolge van een beschieting vormen, maar bevat het geen enkele informatie met betrekking tot de omstandigheden van zijn dood, de aanleiding tot de beschieting of de dader. Voorts volstaat dit document niet om de familieband tussen u en A. A. aan te tonen. De naam van de vader van A.A. op het document is weliswaar dezelfde als de naam van uw vader op de identiteitsdocumenten van uzelf en uw vader, maar gezien het post-mortemrapport slechts een kopie is van een handgeschreven document die makkelijk bewerkt kan worden, is dit onvoldoende om op objectieve wijze jullie familieband te staven. U legde geen enkel ander document neer dat de band tussen u en A. kan staven, zoals bv. een gezinssamenstelling (FRC, Family Registration Certificate). U verklaarde voorts dat de politie ingelicht werd over het gevecht en de dood van A., dat er een rapport werd opgesteld en dat uw vader twee tot drie keer naar het politiebureau ging, maar u legde dit politierapport niet voor (CGVS, p. 14). Uw verklaring dat u het originele politierapport bij uw verzoek om internationale bescherming in Oekraïne voorlegde en dat uw familie niet over een kopie of foto van dit document beschikt overtuigt niet (CGVS, p. 2, 12). Het is immers weinig aannemelijk dat uw familie in Pakistan geen kopie of foto nam van zo'n belangrijk document, temeer daar uw broer W. blijkbaar wel beschikte over kopieën of foto's van uw paspoort, identiteitskaart, schooldocument en het post-mortemrapport (CGVS, p. 9). Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie dat de aanklager recht heeft op een gratis kopie van zo'n rapport (FIR, First Information Report).

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw vader **nog steeds geen rechtszaak is begonnen** met betrekking tot de gronden (CGVS, p. 14, 16). Als het effectief uw vaders bedoeling is om de gronden in handen te krijgen als wraak voor de dood van uw broer, zoals u beweerde, kan verwacht worden dat hij gerechtelijke stappen zette nadat uw oom weigerde de gronden te overhandigen zoals besloten was in de jirga (bijeenkomst van leiders die bij consensus beslissingen nemen), zelfs als zulke rechtszaken lang kunnen aanslepen (CGVS, p. 15). De vaststelling dat uw vader nog steeds geen juridische stappen heeft gezet tast de geloofwaardigheid van het vermeende conflict verder aan.

Uw verklaringen met betrekking tot de **periode na de dood van uw broer** tasten de geloofwaardigheid van uw terugkeervrees verder aan. Zo stelt het CGVS vast dat u en uw familie pas eind april of eind mei 2019 jullie regio verlieten, terwijl A. al op 6 maart 2019 gedood was (CGVS, p. 4). Voorts merkt het CGVS op dat u ook na uw vertrek uit uw regio nog ruim een half jaar in Pakistan verbleef. Hoewel uw broer W. ook Pakistan zou verlaten hebben omwille van de vijandschap verliet hij pas zeer recent het land om in Saoedi-Arabië te gaan werken (CGVS, p. 4). Dit alles wijst geenszins op een dringende nood aan bescherming. Het CGVS stelt vast dat uw oom en neven nooit naar u of uw familie op zoek gingen toen jullie na de dood van A. in andere steden in Pakistan verbleven (CGVS, p. 16). Uw oom zou telefonisch ermee bedreigd hebben jullie allemaal te doden als jullie de grond zouden willen terugnemen, maar deze bedreigingen, die u overigens niet staafde, stopten toen uw broer W. zijn telefoonnummer veranderde en toen u het land verliet (CGVS, p. 14). U beweerde dat u tot uw vertrek uit Pakistan in het geheim leefde en zich verborg op verschillende plaatsen, maar dit is niet geloofwaardig. U verklaarde immers dat u in Islamabad in een winkel werkte en in Karachi in een textielfabriek, waaruit blijkt dat u geenszins ondergedoken leefde in deze steden (CGVS, p. 5-7). Na uw vertrek uit Pakistan herstartte uw familie jullie zaak in rijst in Lahore, wat ook een aanwijzing is dat ze niet ondergedoken leefden (CGVS, p. 5). Wat betreft uw ouders dient opgemerkt te worden dat ze sinds kort opnieuw in uw regio van herkomst wonen en dat daar tot op heden geen contact is geweest tussen uw vader en uw oom of uw neven (CGVS, p. 15). U verklaarde dat uw ouders terugkeerden naar Mardam omdat ze oud zijn en geen Urdu spreken (CGVS, p. 15). Dat uw ouders vrijwillig omwille van praktische redenen terugkeerden naar jullie regio en

dat ze daar niet gecontacteerd werden door uw oom en neven ondermijnt de geloofwaardigheid van de vermeende bedreigingen totaal.

Het CGVS merkt voorts op dat u reeds in augustus 2019 uw visum voor Rusland verkreeg, maar dat u **pas in december 2019 van Pakistan naar Rusland reisde** (CGVS, p. 7 en kopie van paspoort met visum). Gevraagd waarom u niet eerder naar Rusland vertrok, verklaarde u dat u bezorgd was over uw familie en hun verblijfplaats, maar dit houdt weinig steek gezien uw oudere broer W., die nog in het land was, zich kon bekommeren over uw ouders (CGVS, p. 7). Toen het CGVS u hierop wees zei u slechts dat het toen vrij gevaarlijk was, wat het nog vreemder maakt dat u niet meteen de kans greep om Pakistan te verlaten zodra u een visum verkregen had (CGVS, p. 7). Dat u ondanks de mogelijkheid om uw land legaal te verlaten pas een aantal maanden na het verkrijgen van uw visum Pakistan verliet ondermijnt de geloofwaardigheid inzake uw beweerde nood aan bescherming. Het CGVS stelt tevens vast dat u slechts drie maanden legaal in Rusland kon verblijven met uw visum, maar dat u desondanks tot december 2021 in Rusland bleef, en dit **zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Rusland** (CGVS, p. 8). U verklaarde dat men daar geen asiel kan aanvragen zoals in België, maar u baseerde zich hiervoor louter op wat vrienden u vertelden. U informeerde zich nooit bij de Russische migratiediensten of UNHCR en u zocht geen informatie op het internet (CGVS, p. 8). Nochtans is op de website van UNHCR in verschillende talen duidelijke informatie met betrekking tot de asielprocedure in Rusland beschikbaar (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u zelfs de moeite niet deed om objectieve informatie inzake beschermingsprocedures in te winnen terwijl u illegaal in Rusland verbleef en dus een aanzienlijk risico liep op deportatie kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zelfs als het conflict tussen uw familie en uw oom en neven geloofwaardig zou zijn, quod non zoals blijkt uit bovenstaande opmerkingen, dient opgemerkt te worden dat op basis van uw verklaringen geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade kan vastgesteld worden. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer, verklaarde u dat u **vrees geprovoceerd te worden en aangezet te worden tot het nemen van wraak**, wat deel uitmaakt van de Pasjoense cultuur en wat aanleiding zou geven tot weerwraak (CGVS, p. 12-13). Gevraagd of u als volwassen man de beslissing om wraak te nemen dan niet in eigen handen hebt, hield u vol dat wraak nemen deel uitmaakt van jullie cultuur, dat iedereen u daar zou vragen wanneer u wraak gaat nemen en dat u daardoor mogelijk op een dag tegen uw eigen ideeën zou ingaan en volgens de wil van anderen zou handelen (CGVS, p. 15). Het CGVS kan uw uitleg echter niet aanvaarden en wijst erop dat de beslissing tot het al dan niet nemen van wraak in eerste instantie bij uzelf ligt en dat u uw eigen verantwoordelijkheid niet zomaar kan afschuiven op bepaalde tradities in uw gemeenschap of een hypothetisch verlies van controle over uzelf. Het CGVS merkt tevens op dat u geen enkele vorm van wraak wil nemen, dat u niemand wil doden en dat u een vredig leven wil leiden (CGVS, p. 16). Voorts dient vastgesteld te worden dat u na de dood van uw broer A. nog een tweetal maanden in uw eigen regio verbleef en daarna een half jaar in Karachi, Islamabad en Lahore verbleef zonder dat u tot wraak overging. U dacht er naar eigen zeggen toen niet aan om wraak te nemen, wat blijkbaar volstond om niet tot actie over te gaan (CGVS, p. 15). Uw bewering dat er overal in het land Pasjoenen van Mardan wonen en dat zij, als u zich bij terugkeer zou vestigen buiten uw regio van herkomst, u op een dag zouden herkennen en provoceren, waarna u de controle over uzelf zou verliezen, overtuigt geenszins gezien u na de dood van uw broer gedurende maanden in verschillende steden verbleven hebt zonder dat dit gebeurd is (CGVS, p. 15). Ook uw broer W., die pas recent Pakistan verliet, en uw ouders, die nog steeds in Pakistan verblijven, namen tot op heden, ruim drie jaar na de dood van A., op geen enkel moment wraak (CGVS, p. 13). Overigens houdt uw bewering dat het uw vaders wens is dat jullie wraak nemen of alle grond terugnemen en dat hij niet blij is omdat u en W. in het buitenland zijn weinig steek (CGVS, p. 15). U verklaarde eerder immers letterlijk dat uw ouders willen dat u en uw broer in het buitenland blijven en dat ze niet willen dat jullie terugkeren en na provocatie iets doen (CGVS, p. 13). Er is dan ook geen enkele indicatie dat iemand in uw familie enige concrete intentie heeft wraak te nemen. Er kan van u ook verwacht worden dat u zich bij terugkeer naar Pakistan weerhoudt van het nemen van wraak.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Bovendien zijn in casu alle documenten kopieën, die omwille van de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontberen. Uw bewering dat u een aantal originele documenten overhandigde bij uw verzoek om internationale bescherming in Oekraïne en dat u uw originele identiteitsdocumenten achterliet op uw kamer in Oekraïne omdat u de dag van vertrek niet meer terugkeerde naar uw kamer is weinig overtuigend (CGVS, p. 2-3). U legde immers zelfs geen enkel begin

van bewijs neer van uw verblijf in Oekraïne of uw verzoek om internationale bescherming in Oekraïne. De kopieën van enkele pagina's van uw paspoort, uw identiteitskaart, uw middelbare schooldiploma en een pagina van uw vaders paspoort vormen hoogstens een begin van bewijs met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit, scholing en familiebanden, maar hebben geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielaanvraag. Met betrekking tot uw identiteitskaart dient opgemerkt te worden dat deze opvallend genoeg een National Identity Card Overseas Pakistanis (NICOP) is met vermelding van de Verenigde Arabische Emiraten als land van verblijf. U verklaarde dat u uw NICOP verkreeg in Pakistan met het oog op het verkrijgen van een toeristenvisum voor de Verenigde Arabische Emiraten, waar u in 2017 een maand zou verbleven hebben (CGVS, p. 7, 10-11). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) worden NICOPs echter afgeleverd aan Pakistaanse burgers die in het buitenland wonen, wat niet overeenstemt met uw verklaringen. U legde voorts geen bewijs neer waaruit blijkt dat u slechts een maand als toerist in Dubai verbleef. Dat u uw toenmalige paspoort verloor is een eerder stereotiepe verklaring (CGVS, p. 10). Voorts dient opgemerkt te worden dat u van uw huidige paspoort slechts een zeer gedeeltelijke kopie voorlegde. Dit alles doet vermoeden dat u bepaalde informatie liever achterhoudt voor de Belgische asieldiensten en dat u geen volledig zicht biedt op uw verblijfplaatsen van de voorbije jaren. Het post-mortemrapport werd hierboven reeds besproken. Over het geheel van Pakistaanse documenten moet bovendien worden opgemerkt dat uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat corruptie in de Pakistaanse maatschappij volledig ingeburgerd is en zich voordoet als wijdverspreid fenomeen in alle lagen van de samenleving, waardoor de bewijswaarde van alle Pakistaanse documenten zeer relatief is.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie **EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021** beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en

vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noorden Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals “Zarb e-Azb” en “Radd-UI-Fasaad”, hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde regio's.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan 80% in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020, 127 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 155 incidenten, waarvan het gros aanvallen van gewapende groeperingen waren. PICSS registreerde in deze periode 109 aanvallen door militanten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 127 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 77 en PICSS van 121 veiligheidsincidenten (waarvan 72 aanvallen door militanten). Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber. In Bajaur nam het aantal incidenten in 2021 en gedurende de eerste 7 maanden van 2021 toe. Ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. Het geweld in Khyber en Bajaur is voornamelijk doelgericht, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Wat betreft Noorden Zuid- Waziristan zet de trend die reeds verschillende jaren bestaat zich verder in de verslagperiode. In 2020 nam zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers in Noord- en Zuid-Waziristan toe, een trend die zich verderzet in 2021. De doelgerichte moorden worden vooral op stamoudsten gepleegd. Daarnaast was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen, en hoewel er in de eerste helft van 2021 weliswaar sprake is van een toename van het aantal burgerslachtoffers, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de gehele provincie beperkt bleef.

Het merendeel van het conflict-gerelateerd geweld dat in 2020 in de voormalige FATA-districten voorkomt, vindt voornamelijk plaats in Noord- en Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber alwaar de TTP probeert haar machtspositie terug te versterken door het uitvoeren van doelgerichte aanvallen op de aanwezige veiligheidsdiensten en stamoudsten. In de overige 3 tribale districten werden er in 2020 slechts 9 van de 169 incidenten gerapporteerd. Ook in de eerste helft van 2021 zette deze trend zich voort en vonden er in de 3 overige districten 19 van de 251 gerapporteerde conflict gerelateerde incidenten plaats.

Ook het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa hoewel bijna 17.000 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Khyber-Pakhtunkwa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in Karachi de laatste vier maanden voor uw vertrek uit Pakistan, beoordeelt het CGVS ter volledigheid tevens de veiligheidssituatie in de provincie Sindh.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. Sinds het najaar van 2013 is er in Sindh een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de Pakistaanse Taliban, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat verschillende militante groeperingen met name TTP en Lashkar-e Jhangvi (LeJ) aanwezig zijn in de provincie Sindh, voornamelijk in de rurale gebieden. Voorts blijkt dat in 2020 verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. In juli 2020 wordt de opkomst van een nieuwe beweging, de Mohajir Freedom Fighters (MFF) gerapporteerd. Criminele activiteiten vormen een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de provincie Sindh ruw geschat 47,9 miljoen inwoners heeft, waarvan er 20 à 25 miljoen in de stad Karachi woonachtig zijn. Volgens ACLED werden er in 2020 52 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 18 aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde ook 18 incidenten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 37 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 10 en PICSS van 47 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en ze vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. Het merendeel van de gewelddaden die in de provincie Sindh plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers gevisieerd worden. De TTP zou verschillende "sleeper cells" in de provincie hebben, maar in 2021 werd gerapporteerd dat de overheden verschillende leden van TTP arresteerden of doodden.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Sindh. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Artikel 39/18 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), bepaalt het volgende:

“De partijen die niet onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, mogen voor hun akten en verklaringen de taal gebruiken welke zij verkiezen.

(...)

In afwijking van het eerste lid, moet op straffe van niet-ontvankelijkheid, de asielzoeker het verzoekschrift en de overige procedurestukken indienen in de taal die is bepaald bij het indienen van de asielaanvraag overeenkomstig artikel 51/4.

(...)”

In artikel 39/69, § 1, tweede lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld dat het verzoekschrift op straffe van nietigheid moet worden ingediend in het Nederlands of het Frans, afhankelijk van de taal van de behandeling zoals bepaald met toepassing van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

In casu is de taal van de rechtspleging het Nederlands (zie ook punt 1.1.) zodat dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift, dat werd ingediend op 25 augustus 2022 en werd opgesteld in de Franse taal, onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

dhr. K. CUYKENS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

K. CUYKENS

I. FLORIO